

CANTARELLA DURFDE OPNIEUW RISICO TE NEMEN

Geplaatst op 14 november 2015

Door: Ton Milani

Jaarconcert van 'Cantarella'

Weer verraste Zang- en Oratoriumvereniging 'Cantarella' ons met een gedurfde programmakeuze door een relatief onbekend werk van Frantisek Xaver Richter, het 'Kemptener Te Deum', op het repertoire te nemen. Ofschoon men zich daarbij realiseerde dat dit geen publiekstrekker zou zijn, nam men bewust dit risico. En dat pakte gelukkig goed uit, want de kerk aan de Raamstraat zat helemaal vol.

Minder gangbare composities

Vanaf de jaren negentig betreedt 'Cantarella' niet alleen maar de platgetreden paden van de grote oratoriumkoren. 'Trionfi' van Carl Orff en vooral die gedenkwaardige uitvoering van 'The Company of Heaven' van Britten zijn daar voorbeelden van. Nu was daar dus het 'Kemptener Te Deum' van F. X. Richter. Deze had Marie Antoinette en W. A. Mozart nog ontmoet, dus U weet in welke tijd we hem moeten plaatsen. Hij wordt gerekend tot de Mannheimer school. In 1745 componeerde hij in zijn woonplaats Kempten zijn Te Deum. Het werk wordt bij mijn weten heel weinig uitgevoerd. Voor het laatst jaren geleden tijdens een Holland Festival. En dat is toch niet terecht, want het bevat werkelijk heel mooie muziek en is een dankbaar stuk voor koren, al zou ik daarbij niet meteen aan zo'n groot koor als Cantarella denken. Enfin het valt te prijzen dat Cantarella het aandurfde een groot publiek hiermee kennis te laten maken. Dank daarvoor!

Het orkest

Een ander risico van zo'n weinig uitgevoerd werk vormt het orkest. Vrijwel zeker had het Holland Symfonie Orkest dit werk niet eerder uitgevoerd en zal dus waarschijnlijk hebben volstaan met slechts enkele repetities, waaronder maar een met het koor. Het orkest maakt deel uit van de Holland Orkest Combinatie, die zich vooral toelegt op koorbegeleidingen. Volgens muziekrecensent Rien Fröhlich is het een kaartenbakorkest met alle gevolgen vandien. Vooral in het Te Deum klonk dit orkest rommelig en zeer onevenwichtig, zelden was men in balans met het koor. Misschien was het beter geweest ons eigen Delfts Symfonie Orkest te hebben gevraagd. Dat mag dan geen professioneel orkest zijn, het zou zich zeker maximaal ingespannen hebben voor een goede begeleiding en daar veel tijd voor uitgetrokken hebben. Gelukkig hervond het Holland Symfonie Orkest zich in de Mis in D van Dvorak. Daar konden we zelfs genieten van een prachtig instrumentaal intermezzo in het Sanctus door organist Eric Koevoets, begeleid door cello en bas.

Het koor

Terecht mogen de verwachtingen voor een concert door 'Cantarella' hoog gespannen zijn. We zijn gewend dat zijn dirigent, Johan Sonneveld, de lat hoog legt qua repertoire en qua uitvoering. Duidelijk was dan ook dat men beide werken beheerste. Daarbij dient aangetekend te worden dat het Te Deum moeilijker is dan het lijkt.

Er waren tal van mooie momenten. Het viel me weer op hoe het herenkoor van Cantarella zich manhaftig weerde, al was het ingeklemd tussen een overmacht aan sopranen en alten. De sopranen ontroerden in het laatste woord 'aeternum', een heel berustend slot van dit juichende Te Deum. Ondanks deze goede prestatie in het Te Deum, was toch duidelijk te horen, dat het koor zich meer thuis voelde in de Mis van Dvorak. In de verschillende a capella fragmenten hier, waar men niet gehinderd werd door het orkest, was duidelijk te horen wat een prachtig koor Cantarella is. En wat zongen de sopranen en alten begeleid door het orgel een inzet als die van het 'Gratias agimus' liefelijk. De alten vormden prachtige voorgangers in de beurtzang met de rest van het koor in het begin van het Credo, maar aan het eind van dit nummer viel het niet mee voor de tenoren op te boksen tegen het geweld van de trombones. Het slot van de mis 'dona nobis pacem' klonk ontroerend en door de actualiteit aangrijpend.

De solisten

Een viertal jonge zangers presenteerde zich. De alt Carla Lana had ik vorig jaar al bij Cantarella gehoord. Juist haar vond ik nu wat tegenvallen. Haar stem klonk vaak te scherp en paste in ieder geval niet bij duetten met de stralende sopraan Titia van Heyst. Bariton Marttijn Sanders zong van begin tot eind overtuigend. Een fiere, warme stem met een grote uitstraling. Hoogtepunten in zowel het Te Deum als de Mis waren de momenten dat deze solisten in een kwartet zongen, dan was de balans met het orkest ook weer hervonden.

Groot succes

Een lange staande ovatie na afloop kon niet uitblijven. De zangers van 'Cantarella' kregen zelfs een open doekje en werden daarbij luid toegejuicht. Terecht. Er waren de bloemen, er waren tevreden gezichten van solisten, dirigent en koorleden. Niet onvermeld tenslotte zij, dat burgemeester Verkerk en zijn vrouw tot de eregasten behoorden.

En nu moeten we een heel jaar wachten op de volgende bijzondere uitvoering van 'Cantarella': 'Joshua' van Händel.